

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/82/2018
Identifikačné číslo spisu: 5114210892
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5114210892.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Siluma, spol. s r. o., so sídlom 295, 059 91 Veľký Slavkov, IČO: 36 460 311, zast. Hudzík & Partners, s. r. o., so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654 proti žalovanému BCI, a. s., so sídlom Mydlárska 8718/7A, 010 01 Žilina, IČO: 31 617 794, zastúpený Karkó, s. r. o., so sídlom Sad na Studničkách 1029/32, 010 01 Žilina, IČO: 50 158 121 o určenie popretých pohľadávok, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cbi/7/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/7/2014-659, zo dňa 25. júla 2018, takto

rozhodol:

I. Konanie o dovolaní žalovaného z a s t a v u j e .

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 10Cbi/7/2014-659 zo dňa 25. júla 2018 sťažnosť žalovaného voči rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky, o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 3.781,- eur zamietol.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že uznesením č. k. 10Cbi/7/2014-613 zo dňa 26. 03. 2018, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, uložil okresný súd žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 3.781,- eur. V odôvodnení uviedol, že v danej veci sa správca ako žalobca osobne oslobodený od platenia súdneho poplatku, domáhal určenia pravosti 38 popretých pohľadávok, pričom jeho žalobe bolo vyhovené. V dôsledku úspešnosti žalobcu v konaní vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov súdneho poplatku z návrh podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. s použitím položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalovaný v zákonnej lehote podal sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyššou súdnou úradníčkou a navrhol uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

3. Žalobca sa vo veci samej domáhal žalobou zo dňa 26. 03. 2014 určenia pravosti pohľadávok, ktoré si prihlásil v reštrukturalizačnom konaní dlžníka samostatnými prihláškami, ktoré boli zaradené ku dňa 28.

01. 2014 do zoznamu pohľadávok pod por. č. 2397 až 2437 spolu vo výške 540.085,41 eur. Ďalej uviedol, že prihlásené pohľadávky boli uplatnené právnym dôvodom zmluvy o dielo č. XX/XXXXXX/XX/SD-XXX, pričom každá z pohľadávok bola vyúčtovaná samostatnou faktúrou. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 10Cbi/7/2014-545 zo dňa 20. 09. 2016 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10. 11. 2016.

4. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v posudzovanej veci bolo predmetom konania určenie právneho dôvodu a výšky viacerých samostatne žalobcom prihlásených pohľadávok v konkurznom konaní voči žalovanému, hoci vyplývajúci z jednej zmluvy o dielo, vyúčtovaných samostatnými faktúrami, pričom sa nejedná o konanie, ktoré by bolo oslobodené od platenia súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., a ani žalovaný nie je osobne oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa ust. § 4 ods. 2 citovaného zákona.

5. Vzhľadom na to, že žalobca je podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku oslobodený, keďže sa jedná o konanie o popretie pohľadávky podľa osobitného predpisu, a tiež z dôvodu, že právoplatným rozsudkom okresný súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby žalovanému, ktorý oslobodený od platenia súdnych poplatkov nie je. Ďalej uviedol, že každá uplatnená pohľadávka má samostatný právny základ a výšku, a preto nemôže obstať tvrdenie, že sa jedná len o jeden nárok žalobcu. Súd prvej inštancie preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 3.781,- eur, keďže žalobca si v konaní uplatnil 38 popretých pohľadávok, ktoré boli prihlásené a zapísané do zoznamu prihlášok pod samostatným číslom a správca každú z týchto pohľadávok samostatne poprel.

6. Súd prvej inštancie poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 240/2017-13 zo dňa 04. 04. 2017 a rozhodovacia prax nadriadených súdov, nestotožnil sa s odkazom žalovaného na právny názor vyslovený Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení č. k. III. ÚS 534/2011-8 zo dňa 13. 12. 2011, nakoľko predmetné rozhodnutie nerieši otázku určovania výšky súdneho poplatku v prípade, ak predmetom súdneho konania je určenie pravosti viacerých samostatne prihlásených pohľadávok.

7. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko žalovaný má za to, že rozhodnutie súdu záviselo od vyriešenia právnych otázok, ktoré v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte neboli vyriešené. Dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 25. 07. 2018, č. k. 10Cbi/7/2014-659 zrušil v zmysle ust. § 449 ods. 1 CSP a vec vrátil Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) pred prejednaním veci na základe dovolania žalovaného najskôr zisťoval, či sú splnené procesné podmienky v zmysle ust. § 161 ods. 1 CSP, splnenie ktorých je predpokladom toho, aby dovolací súd mohol konať o dovolaní žalovaného, ktoré podal proti uzneseniu Okresného súdu Žilina.

9. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. K dovolaniu žalovaného podanému proti uzneseniu Okresného súdu Žilina ako súdu prvej inštancie dovolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 419 CSP strana sporu môže dovolaním napadnúť len rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Odvolacím súdom je krajský súd, ktorý rozhoduje o dovolaní (ust. § 34 CSP) a dovolacím súdom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúci o dovolaní (ust. § 35 CSP).

12. Podľa ustanovenia § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

13. Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Civilný sporový poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý má za následok zastavenie dovolacieho konania (ust. § 161 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 438 ods. 1 CSP).

14. S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací konštatuje, že uznesenie súdu prvej inštancie - Okresného súdu Žilina zo dňa 25. júla 2018 nie je spôsobilým predmetom dovolacieho konania a preto ho dovolaním ako mimoriadnym opravným prostriedkom nemožno napadnúť. Bráni tomu nedostatok funkčnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho, ktorá v posudzovanom prípade predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky dovolacieho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zastavil konanie o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 10Cbi/7/2014-659 zo dňa 25. 07. 2018.

15. Z procesného hľadiska žalovaný zaviniť, že konanie o jeho dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Žilina sa zastavilo, preto mu vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania. Vzhľadom na to však, že žalobcovi v tomto dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (ust. § 453 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP).

16. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.